

Puskás Lajos, Detrich Miklós, Lengyel László, dr. Bartha Dénes, dr. Sárvári János, új tagokként Lomniczi Gergely, dr. Oroszi Sándor

Az elnökség határozatban fogadta el az EL SZB tagjait:

20/2010. (július 2.) sz. elnökségi határozat:

Haraszi Gyula az Erdészeti Lapok Szerkesztő Bizottsága elnöke előterjesztésére az Országos Erdészeti Egyesület Elnöksége az alábbi tagtársakat nevezi ki az Erdészeti Lapok Szerkesztő Bizottsága tagjainak:

Puskás Lajos, Detrich Miklós, Lengyel László, dr. Bartha Dénes, dr. Sárvári János, Lomniczi Gergely, dr. Oroszi Sándor.

(Jelen volt 10 fő elnökségi tag: a határozatot egyhangúan elfogadták)

Haraszi Gyula elnök tájékoztatta az OEE Elnökségét, hogy egy tematikus lapszám készül az erdőben és létesítményekben keletkezett károkról. A lapszám többletterjedelme húsz oldal, ez mintegy háromszázezer forint többletköltséget jelent. Kérte az Elnökséget, hogy a készülő

stratégiai anyagot augusztus közepéig véglegesítse, hogy a szeptemberi lapszámban megjelenhessen.

A Natura 2000 területek felülvizsgálata várható, az OEE foglaljon állást e kérdésben. Az OEE magánerdős tagjai (*Mocz András, Szabó Vendel*) *Kiss László* alelnökkel együttműködve dolgozzák ki, az anyagot, majd azt küldjük meg a VM miniszternek és az MTI-nek.

A Kormány és az Országgyűlés által gyakorolt jogalkotási folyamat nagy intenzitással folyik. Vannak olyan véleményezésre kiadott joganyagok, melyeket Egyesületünk nem kapott meg. Felkéri az Elnökség *Ormos Balázs* főtitkárát, hogy levélben jelezze a VM TEFO illetékes vezetőjének, *dr. Nagy Dániel* főosztályvezetőnek, hogy az új címlistába is vegyék fel az OEE-t.

Egyesületünk programjában négy szobor felállításában való közreműködés szerepel. Egyesületünk három szobrot ötven-ötvenezer forinttal támogat tervei szerint. *Zambó Péter* elnök sokallta egy szobor költségvetését (2,1 millió Ft), gyakorlata szerint 600 eFt.-ből is megvalósítható. Végül *Kiss László* alelnök javaslatára az alábbi határozat született:

21/2010. (július 2.) sz. elnökségi határozat:

Az Országos Erdészeti Egyesület tisztelegve az erdészeti felsőoktatás kiemelkedő egyéniségei előtt, egyenként százezer forint támogatásban részesíti az alábbi szobrok elkészítését:

dr. Moór Arthur, dr. Bezzegh László, dr. Majer Antal, dr. Igmándy Zoltán professzorok.

A titkárság utalja át az összegeket a megadott számlaszámokra.

(Jelen volt 10 fő elnökségi tag: a határozatot egyhangúan elfogadták)

Zambó Péter elnök megköszönte az elnökségi tagok aktív részvételét és bezárta az ülést.

kmf.

Zambó Péter

OEE elnök

Ormos Balázs

jegyzőkönyvvezető

Hitelesítők:

Csépányi Péter

régióképviseelő

Haraszi Gyula

EL SZB elnök

Egy életmű margójára

A 2010. évi pécsi Vándorgyűlésen a Tiszteletbeli Tagsági Díszoklevéllel kitüntetett *Halász Aladár* tagtársunk életútját még egyszer szeretném a figyelem középpontjába emelni. Napjaink erdész próbáló szakmai kihívásaira erőt meríthetünk belőle. Azt üzeni: embernek és erdésznek maradni minden körülmények között kötelesség. Igazolásul és okulásul életpályájának vezérvonalából most csak néhány „leágazást” szeretnék kiemelni.

Mind hazai berkekben, mind nemzetközi szinten – a II. vh. utáni erdész-nemzedék meghatározó erdész-közgazdászaként – korán letette szakmai névjegvét. Ahogy lenni szokott – egyes körökben – ez a példaértékű magatartás irigységet, gáncsoskodást és gyanakvást indukált. Így történhetett meg, hogy 1967-ben az erdészlet első számú vezetője minden előzmény nélkül – „magára most már nincs szükségem, keressen magának ál-

lást, ahol tud” – döntésével letaglózta. Természetesen a hozzáértő és lényeglátó kollégák segítségére siettek, de ilyen embertelenségre miért volt mégis szükség?! Vagy nemzetközi sikereinek csúcán, amikor a FAO Erdészeti Bizottsága elnökének választotta, s így 1977-ben elnökölni kellett a római ülésen, de a magyar agrárminiszter verdiktje így szólt: „A Halász öreg, így

nem mehet Rómába.” Megalázó az egyénre, gyalázat és szégyen szakmánkra és országunkra nézve. De a sor folytatódott. Egy fiatal politikai komisszárt raktak feje fölé 1978-ban, mely nagyon megviselte, de továbbra is kitartott. *Halász Aladárnál* senki sem tudta jobban, milyen terhet lehet a magyar erdőre rárakni. Ki is állt ezért a fontos elvért 1979-ben, amikor a magyarországi tűzifa-ellátás kritikus helyzetbe került. De nem állt ki mellette az akkori Erdészeti Hivatal vezetője, s ezzel betelt a pohár – nyugdíjazását kérte.

Az erdészszakmáért érzett felelőssége és ezért végzett munkássága ezután sem szünetelt, csak más irányt vett. Napjainkig tart a szakkönyvírói korszaka, nélkülözhetetlen anyagokkal ajándékozva meg szakmánkat. Ezek: „A magyar erdészlet 70 éve számokban”; „Angol-magyar és magyar-angol erdészeti, vadászati és faipari műszaki szótár”; „Faárrendszereink és az erdőművelés finanszírozási rendszerének történeti áttekintése”; „Erdészettörténet a visszacsatolt országárszokról”. S utóljára hagytam a 2002-ben megjelent „Albániai expedíció története” című munkáját. Leírása a magyar erdőmérnöki hivatás apoteózisa. Mire volt képes nyolc erdőmérnök – köztük ő is – 70 nap alatt? Lerakták Albánia erdőgazdálkodásának alapjait. S mindez 1956-ban történt, s érkezésük után hamarosan kitört a magyar forradalom. Az én szememben ők voltak az Albániai Divízió, mely a magyar erdészlet jó hírét öregbítette Európában. S ennek folytatója volt a Soproni Divízió a kanadai és amerikai földrészen.

Mindezt azért hoztam nyilvánosságra, hogy *Halász Aladár* példa értékű életművével a mának is üzenjek.

Dr. Pethő József